

У Х В А Л А

КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням товариства з обмеженою відповідальністю фірма „Строитель“ щодо офіційного тлумачення положення частини першої статті 62 Конституції України

м. К и ї в
9 жовтня 2014 року
№ 87-у/2014

Справа № 2-77/2014

Конституційний Суд України у складі суддів:

Бринцева Василя Дмитровича – головуєчого,
Вдовіченка Сергія Леонідовича,
Запорожця Михайла Петровича,
Касмініна Олександра Володимировича,
Литвинова Олександра Миколайовича – доповідача,
Мельника Миколи Івановича,
Саса Сергія Володимировича,
Сергейчука Олега Анатолійовича,
Сліденка Ігоря Дмитровича,
Стецюка Петра Богдановича,
Тупицького Олександра Миколайовича,
Шевчука Станіслава Володимировича,
Шишкіна Віктора Івановича,

розглянув на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням товариства з обмеженою відповідальністю фірма „Строитель“ щодо офіційного тлумачення положення частини першої статті 62 Конституції України.

Заслухавши суддю-доповідача Литвинова О.М. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Товариство з обмеженою відповідальністю фірма „Строитель“ (далі – Товариство) звернулося до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення положення частини першої статті 62 Конституції України, відповідно до якого особа вважається невинуватою у вчиненні злочину і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду, в аспекті таких питань:

„1. Чи є положення частини 1 статті 62 Конституції України, що особа є невинуватою у вчиненні злочину доки її вину не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду, обов'язковим для застосування у всіх видах провадження (кримінальному, цивільному, адміністративному та інших)?

2. Чи може особа, за відсутності вироку, визнаватись винною у вчиненні злочину іншими судовими рішеннями в будь-яких провадженнях (в цивільних, адміністративних) та зазнавати негативних наслідків такого визнання? Чи можуть ці негативні наслідки бути покладені на інших юридичних та фізичних осіб?

3. Чи може закриття кримінального провадження за nereабілітуючими підставами без постановлення обвинувального вироку суду мати тотожні із визнанням особи винуватою у вчиненні злочину шляхом постановлення обвинувального вироку наслідки, зокрема у вигляді нарахування додаткових податкових зобов'язань і штрафних (фінансових) санкцій?“

Необхідність в офіційній інтерпретації положення частини першої статті 62 Конституції України суб'єкт права на конституційне звернення обґрунтовує неоднозначним, як він вважає, застосуванням адміністративними судами положень пункту 58.4 статті 58 Податкового кодексу України (далі – Кодекс) при розгляді справ щодо оскарження рішень

контролюючих органів про застосування штрафних (фінансових) санкцій до платників податків у разі закриття кримінального провадження за nereабілітуючими підставами. На підтвердження цього до конституційного звернення долучено копії рішень судів загальної юрисдикції, зокрема у справі, в якій Товариство є стороною.

2. Конституційний Суд України, розглядаючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі у зв'язку з прийняттям Першою колегією суддів Конституційного Суду України Ухвали від 17 вересня 2014 року про відмову у відкритті конституційного провадження у цій справі, виходить з такого.

2.1. Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційному зверненні зазначаються статті (окремі положення) Конституції України або Закону України, тлумачення яких має бути дано Конституційним Судом України, та обґрунтування необхідності в офіційному тлумаченні положень Конституції України або законів України (пункти 3, 4 частини другої статті 42). Ці вимоги обумовлюють визначення предмета офіційного тлумачення.

З аналізу змісту конституційного звернення вбачається, що Товариство, звернувшись з клопотанням щодо офіційного тлумачення положення частини першої статті 62 Конституції України, не визначило предмета тлумачення, зокрема не вказало, що саме у цій нормі є незрозумілим.

Конституційний Суд України неодноразово наголошував, що невизначеність предмета тлумачення унеможливорює здійснення офіційної інтерпретації положень Конституції України та законів України (ухвали від 2 вересня 2009 року № 47-у/2009, від 3 листопада 2011 року № 55-у/2011, від 11 грудня 2012 року № 33-у/2012, від 10 грудня 2013 року № 64-у/2013, від 4 червня 2014 року № 68-у/2014).

Таким чином, конституційне звернення не відповідає вимогам положень пунктів 3, 4 частини другої статті 42 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі в цій частині за пунктом 2 статті 45 цього закону.

2.2. У Конституції України визначено вичерпний перелік питань, підвідомчих Конституційному Суду України, зокрема офіційне тлумачення Конституції України та законів України (стаття 150).

Дослідивши конституційне звернення та додані до нього матеріали, Конституційний Суд України дійшов висновку, що автор клопотання намагається отримати консультацію з питань практичного застосування положень пункту 58.4 статті 58 Кодексу з огляду на припис частини першої статті 62 Основного Закону України у справі, в якій він є стороною.

За правовою позицією Конституційного Суду України правозастосовна діяльність полягає в індивідуалізації правових норм щодо конкретних суб'єктів і конкретних випадків, тобто в установленні фактичних обставин справи і підборі правових норм, які відповідають цим обставинам; пошук та аналіз таких норм з метою їх застосування до конкретного випадку є складовою правозастосування; надання консультацій чи роз'яснень з цього приводу не належить до повноважень Конституційного Суду України (Ухвала від 31 березня 2010 року № 15-у/2010).

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі в цій частині згідно з пунктом 3 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 150, 153 Конституції України, статтями 42, 45, 50 Закону України „Про Конституційний Суд України“, Конституційний Суд України

У Х В А Л И В:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням товариства з обмеженою відповідальністю фірма „Строитель“ щодо офіційного тлумачення положення частини першої статті 62 Конституції України на підставі пунктів 2, 3 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, цим законом; неповідомчість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному зверненні.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ